

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.III.30.151/2014/4. szám

A Szegedi Ítéltábla a dr. Séllei Imre ügyvéd(**jogi képviselő címe**) által képviselt **I.rendű felperes neve**, címe szám alatti székhelyű I. rendű, **II.rendű felperes neve**, címe. szám alatti lakos II. rendű, **III.rendű felperes neve, címe** szám alatti lakos III. rendű, **IV.rendű felperes neve, címe** IV. rendű, **V.rendű felperes neve**, címe szám alatti lakos V. rendű, **VI.rendű felperes neve**, címe szám alatti lakos VI. rendű, **VII.rendű felperes neve, címe** szám alatti lakos VII. rendű, **VIII.rendű felperes neve, címe** szám alatti lakos VIII. rendű, valamint **IX.rendű felperes neve, címe** szám alatti lakos IX. rendű felpereseknek - a **személy 1. neve** ügyvezetőáltal képviselt **alperes neve**, címe szám alatti székhelyű alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Szolnoki Törvényszék 2014. január 15-én 8.G.20.202/2011/69. szám alatt meghozott ítélete ellen a felperesek által 70. sorszám alatt előterjesztett fellebbezésre tekintettel lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja**.

A II., III., IV. rendű felperesek egyetemlegesen 351.200,-(Háromszázötvenegyezer-kettőszáz) Ft, az V., és VI. rendű felperesek egyetemlegesen 634.900,-(Hatszázharmincnégyezer-kilencszáz) Ft, a VII. és VIII. rendű felperesek 45.500,-(Negyvenötezer-ötszáz) Ft, a IX. rendű felperes 24.000,-(Huszonnégyezer) Ft le nem rótt eljárási illeték állam javára történő megfizetésére köteles külön felhívás alapján.

Az I. rendű felperes által le nem rótt 937.200,-(Kilencszázharminchétezer-kettőszáz) Ft fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

A **település neve** helyrajzi szám alatti, 1230 m² területű lakóház, udvar, gazdasági épület megjelölésű, természetben **ingatlan címe** szám alatti címen található társasházi ingatlanban egy 65 m² alapterületű lakás, valamint egy 82 m²-es iroda hozzá tartozó közös tulajdoni hányaddal az I. rendű felperesi önkormányzat tulajdonában állt. A lakás bérlői VII-VIII. rendű felperesek voltak. Egy további 47 m² alapterületű lakás a hozzá tartozó közös tulajdoni hányaddal II-III. rendű, valamint IV.

rendű felperesek közös tulajdonát képezte, egy 65 m² alapterületű lakás a hozzá tartozó

közös tulajdonban álló részekkel V. és VI. rendű felpereseké volt, akik szívességi lakáshasználatot engedtek a IX. rendű felperesnek.

A perbeli épületben 2008. december 12. napján gázrobbanás történt, melynek következtében a felépítmény középső része - az I. rendű felperes tulajdonában álló lakás mellékhelyiségei - megsemmisült, a további épületrészek pedig életveszélyessé, lakhatatlanná váltak.

A megrongálódott ingatlanhoz közel fekszik az alperes által üzemeltetett közfürdő egy termálvízkútja, melyre ún. gázleválasztó berendezést telepítettek. Az onnan származó kondenzvíz leeresztő vezetékeit az alperesi üzemeltető a vízügyi hatóság engedélye nélkül kötötte be a városi szennyvízelvezető csatornába. Erre a csatornaszakaszra volt rácsatlakoztatva a perbeli társasház is.

A robbanással összefüggésben a **város neve** Rendőrkapitányság foglalkozás körében elkövetett gondatlan veszélyeztetés vétségének gyanúja miatt ismeretlen tettessel szemben folytatott nyomozást. A nyomozati eljárás során **szakértő 1. neve**-től beszerzett igazságügyi szakvélemény tárta fel a gázleválasztó berendezés kondenzvíz elvezetőjének engedély nélküli bekötését a városi közcsatornába. A nyomozó hatóság azonban azzal az indokolással szüntette meg a nyomozást, hogy a beszerzett bizonyítékok alapján nem állapítható meg, a szabálytalan rákötés időpontjában volt-e metángáz a leeresztő vezetékekben. Az sem volt bizonyítható kétséget kizáróan, hogy a szennyvízelvezetőre történt rákötést az illetékes szakhatóság miért nem engedélyezte. A nyomozást megszüntető határozat megállapítása szerint, ha az üzemeltető megkéri és megkapja az engedélyt a rákötésre, úgy a baleset szintén bekövetkezhett volna, a szakértő által részletezett meghibásodások lehetőségére tekintettel. Az engedély megkérésének elmaradása és a baleset bekövetkezése között okozati összefüggés nem volt bizonyítható, a nyomozó hatóság bűncselekmény elkövetését nem találta megállapíthatónak, az eljárás folytatásától eredmény nem volt várható, így az eljárás megszüntetésére került sor.

Felperesek ezt követően terjesztették elő keresetüket az alperessel szemben vagyoni és nem vagyoni kártérítés címén. Az I. rendű felperes 11.491.905,-Ft és járulékai, a II-III-IV. rendű felperesek egyetemleges jogosultként 4.269.000,-Ft és járulékai, az V-VI. rendű felperesek egyetemleges jogosultként 7.768.000,-Ft és járulékai, a VII-VIII. rendű felperesek ugyancsak egyetemleges jogosultként 569.000,-Ft és járulékai, míg IX. rendű felperes 300.000,-Ft és járulékai megfizetésére kérték kötelezni az alperest. Kereseti kérelmüket az 1959. évi IV. törvény (továbbiakban: 1959-es Ptk.) 345. § (1) bekezdésére alapították, az alperes fokozott veszéllyel járó tevékenységével összefüggő károkozást állítva. **szakértő 1. neve** szakértői véleményére hivatkozással előadták, hogy az alperes által üzemeltetett gázleválasztó berendezés rendeltetésellenes működésével függ össze a társasházi ingatlanban bekövetkezett jelentős kár, melyet az okozott, hogy a gázleválasztó berendezésből kiengedett, metángáz tartalmú kondenzvíz leeresztő vezetéke engedély nélkül lett bekötve a szennyvízrendszerbe. A közműcsatornába került kondenzvízből metángáz szabadult fel, és az szivárgott fel az önkormányzati iroda vizesblokkjába, mely ott levegővel keveredve robbanó gázelegyet hozott létre, és gyújtószikra hatására felrobbant. A per során felperesek kereseti kérelmüket

felemelték, az épület időközbeni bontásának költségét is kártérítési igényként kívánták érvényesíteni alperessel szemben.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Alperesi álláspont szerint a káresemény nincs okozati összefüggésben a tevékenységével, a gázleválasztó berendezés működése és a káresemény között ok-okozati összefüggés nem bizonyított. Utalt a tűzvizsgálati jelentés hiányára, és vitatta a nyomozati eljárás során beszerzett szakvélemény érdemi megállapításait. A szakértő által állított gázmennyiség közcsonnába kerülésével kapcsolatban számításokat hiányolt, és összességében állította, a szakvélemény nem alkalmas arra, hogy az alperes veszélyes üzemi tevékenységével okozati összefüggésbe hozható legyen a bekövetkezett káresemény.

Az elsőfokú bíróság a per során **szakértő 2. neve** igazságügyi szakértőtől szerzett be szakvéleményt, aki a korábbi szakvéleménnyel több kérdésben is ellentétes következtetésre jutott. Az igazságügyi szakértő teljes bizonyossággal cáfolta, hogy a szennyvízhálózatba szabálytalanul bejuttatott kondenzvízből származó metángáz okozhatta a robbanást. A szakértők abban egyező álláspontot foglaltak el, hogy a felrobbant épületrészben egy robbanóképes gázelegy gyülemllett fel, és mindkét szakértő kizárta a propán-bután gázpalackból származó gázrobbanás lehetőségét, mivel a helyszínen nem volt erre utaló nyom, megrongálódott PB-palack maradványt nem találtak. **szakértő 2. neve** - ellentétben **szakértő 1. neve** szakértővel - nem zárta ki ugyanakkor a vezetékes földgáz robbanásának lehetőségét.

Az igazságügyi szakértői vélemények ellentmondására tekintettel a per során a műszaki igazságügyi szakértői testület kirendelésére, és szakértői felülvélemény beszerzésére került sor.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Döntését a szakértői testület felülvéleményére alapította, mely szerint szakértői eszközökkel nem állapítható meg, hogy a perbeli ingatlanban bekövetkezett robbanás az alperes üzemeltetésében lévő gázleválasztó működésével vagy működtetésével kapcsolatos rendellenességgel okozati összefüggésben következett be. A szakértői testület a perben kirendelt **szakértő 2. neve** igazságügyi szakértő álláspontjával értett egyet, s annak helyessége mellett foglalt állást. A felülvélemény megállapította: az alperesi berendezés üzemszerű működése esetén összességében nem termelődhetett olyan mennyiségű kondenzvíz, amelyből felszabaduló metán robbanóképes gázelegyet hozhatott volna létre. A szakértői testület kitért arra is, hogy a gázleválasztó berendezés hűtőtartályából vagy az ún. biztonsági víz-záron keresztül, és csak akaratlagos emberi beavatkozás esetén kerülhetett nagyobb mennyiségű metántartalmú víz a szennyvízcsatornába, azonban a rendelkezésre álló iratanyag ezt nem támasztotta alá, és a gázleválasztó felügyeleti rendszere sem jelzett hibát.

Az elsőfokú bíróság a szakértői álláspontot összhangban állónak találta a tanúbizonyítás eredményével is. A felperesek által a per során előterjesztett vizügi felügyelőségi vizsgálati eredményt pedig nem tekintette releváns bizonyítéknak, mivel az a káresemény után 4 év elteltével készült. A bíróság kitért arra, hogy a szakértői testület felülvéleményét, megállapításait részletes számításokkal

alátámasztotta, melyek megegyeznek **szakértő 2. neve** igazságügyi szakértő szakmai álláspontjával. A bizonyítékok egybevetése nyomán arra a következtetésre jutott; a felperesek nem tudták kétséget kizáróan bizonyítani azon állításukat, hogy az őket ért kár

az alperes fokozott veszéllyel járó tevékenységével okozati összefüggésben keletkezett. A kártérítési igényt jogalap hiányában utasította el.

Az ítélet ellen a felperesek terjesztettek elő fellebbezést, kérve annak megváltoztatását és kereseti kérelmüknek helyt adó döntés meghozatalát. Indokolásként előadták, a rendelkezésre álló perbeli bizonyítékok alapján kizárható, hogy PB palackos gáz, vagy közműves vezetékből származó gázszivárgás okozta a robbanást. A káreseményt követően a gázszolgáltató szakemberei leszerelték a mérőórákat, megvizsgálták a helyszínt, de rendellenességet nem találtak és propán-bután palack sem került elő az ingatlanból. A szakemberek szabálytalan bekötésre utaló nyomot nem észleltek. Az említett két ok kizártsága logikailag csak **szakértő 1. neve** szakértő következtetésére enged lehetőséget. A szabálytalanul alkalmazott kondenzvíz közcsatornába kötése, az abból felszabaduló metángáz perbeli épületbe jutása és felhalmozódása okozhatta kizárólag a gázrobbanást. Megjegyezték még, hogy emberi mulasztás folytán, vagy egyéb működési rendellenesség esetén is bekövetkezhetett a robbanást előidéző ok. Felperesi álláspont szerint továbbra is indokolt a szakértők együttes meghallgatása a számítások és a szakmai álláspontok különbségei miatt. Hangsúlyozták, hogy **szakértő 1. neve** szakértő vizsgálta meg legkorábban a helyszíni körülményeket, és ő is végzett méréseket, amelyek teljes bizonyossággal megállapíthatóvá tették a metángáz eredetét és felhalmozódását. A kártérítési felelősség alóli mentesülés körében az alperesnek nem sikerült bizonyítania, hogy a kárt olyan elháríthatatlan ok idézte elő, amely a fokozott veszéllyel járó tevékenységi körén kívül esik.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokok alapján történő helybenhagyására irányult. Érdemi hivatkozása szerint a veszélyes üzemi tevékenysége és a káresemény bekövetkezése közti okozati összefüggés nem bizonyított, így őt kimentéses bizonyítási kötelezettség nem terheli.

A fellebbezés nem alapos.

A perben felperesek kárigényüket a tulajdonukat képező társasházi ingatlanban bekövetkezett gázrobbanás miatt terjesztették elő alperessel szemben, azt állítva, hogy a káresemény az alperes veszélyes üzemi tevékenységével okozati összefüggésben következett be (Ptk. 345. § (1) bekezdés). Ennek megfelelően felperesekre hárult a bizonyítási teher a robbanás bekövetkezésének okát illetően (Pp. 164. § (1) bekezdés). Ez olyan komplex és speciális szakkérdés, amely szükségessé tette a perbeli szakértői bizonyítást.

A perben kirendelt igazságügyi szakértő álláspontja a nyomozati eljárás során készült szakvéleménnyel annyiban egyezett meg, hogy az épület 2008. december 12-i súlyos sérülése gázrobbanásra vezethető vissza, mely az épületen belül az I. rendű felperesi önkormányzat irodarészéhez tartozó vizesblokkban (fürdőszoba, WC) keletkezett. A szakértők egyezően világítottak rá a gázrobbanás három lehetséges

okára is: vagy propán-bután gázpalackból, vagy vezetékes közmű földgázvezetékéből származó gáz, vagy pedig - harmadsorban - az alperesi gázlevezető által a közműcsatornába engedett kondenzvízből kiváló és az épületbe a csatornakifolyókon visszafelé felszivárgó metángáz alkothatott olyan gázelegyet, amely gyújtószikra (gyújtóláng) hatására a robbanást előidézte. A két szakértő abban már eltérő álláspontra helyezkedett, hogy mely esetek és miért zárhatók ki a felmerült okok közül.

A propán-bután gázpalackból történő gázszivárgást azért nem tartották lehetségesnek, mivel a helyszínen a robbanást követően propán-bután gázpalack maradványt nem találtak. Ezzel kapcsolatban azonban nem hagyható figyelmen kívül, hogy a közeli termálkút-fúrásnál tevékenykedő munkások lehetőséget kaptak az önkormányzati lakrész használatára, és nem vitatott tény, hogy a munkások a vizesblokkot is használták, ott tisztálkodtak. A téli hideg időben a propán-bután gázpalack használata, fűtésre vagy főzésre való alkalmazásának lehetősége emiatt nem kizárt.

A peradatokból megállapítható az is, hogy részletes tűzvizsgálati jegyzőkönyv nem készült, kifejezetten ilyen helyszíni szemlét szakemberek nem is folytattak le, így propán-bután gázpalack maradványait célirányosan nem is keresték. A robbanás ilyen eredete tehát nem zárható ki teljes bizonyossággal.

A közművezetékéből történő földgázszivárgás lehetőségét a nyomozati eljárás során eljáró **szakértő 1. neve** szakértő alapszakvéleményében lehetségesnek tekintette, az utóbb készült kiegészítő szakértői véleményében az alperestől közcsatornába kerülő metángázra szűkítette le az okok körét.

A felperesek által hivatkozott ok körében a szakértők egyezően állapították meg, hogy az alperesi gázlevezetőből a metánt tartalmazó kondenzvíz leeresztő csövét engedély nélkül kötötték be a közműcsatornába, így bizonyos mennyiségű metángáz léte bizonyított tény. A szakértői bizonyítás azonban arra is rávilágított, hogy a csatornából a perbeli társasházba az alperestől származó metángáz az önkormányzati iroda vizesblokkjának vízleeresztő helyeihez bekötött csatorna lefolyókon keresztül csak abban az esetben áramolhatott vissza, ha a vízzáró szifonok leszerelésre kerültek vagy vizet nem tartalmaztak. A szakértők egyező álláspontot foglaltak el abban is, hogy ha a körülmények adottak voltak a metángáz önkormányzati épületrész vizesblokkjába történő feláramlásához, akkor még egy gyújtószikra vagy nyílt láng is feltétlenül kellett a robbanáshoz, mely csak akkor következhetett be, ha az ehhez szükséges gázelegy metángáz szintje elérte a kritikus arányt. E tekintetben már eltérők voltak a szakvélemények. A perben kirendelt **szakértő 2. neve** igazságügyi szakértő számításokra hivatkozva kizártnak ítélte, hogy olyan nagy mennyiségű metángáz kerülhetett az önkormányzati lakrész vizesblokkjának helyiségeibe, mely alkalmas lett volna a kritikus koncentrációjú gázelegy létrehozására. **szakértő 1. neve** ezzel kapcsolatban azt a szakmai álláspontot foglalta el, hogy emberi beavatkozás útján módosítható az alperesi berendezés üzemelése, a kondenzvíz leeresztő gyors zárának megnyitásával jóval jelentősebb mennyiségű metángáz tartalmú folyadék juttatható a közműcsatornába,

illetve az ún. gázhűtőtartályból is - megfelelő beállítás esetén - mód van a metángáz közműcsatornába eresztésére. Az ilyen helyzet csak rendellenes, nem üzemszerű működéshez kapcsolódó körülmények folytán állhatott elő. Erre a szakértő fényképfelvételei nem alkalmasak, a helyszíni vizsgálatok az alperesi gázlevezető üzemberendezésénél ilyen beavatkozást nem állapítottak meg, a berendezés üzemeltetése

során rendellenességet nem tártak fel. A rendszer ellenőrző berendezése rendellenes működtetéssel kapcsolatos vészjelzést ebben az időszakban nem adott le.

Az elsőfokú bíróság helyesen járt el a bizonyítási eljárás során, amikor az egymással ellentétben álló szakértői vélemények ellentmondásainak feloldása érdekében szakértői testületet keresett meg igazságügyi szakértői felülvélemény elkészítése érdekében. A beszerzett szakértői felülvélemény nemcsak azért lényeges bizonyíték a per eldöntése szempontjából, mert a perben kirendelt igazságügyi szakértő álláspontját támasztotta alá a szakértői testület, hanem mert az konkrét számításokat is tartalmaz, mellyel kimutatták, hogy üzemszerű alperesi működés esetén milyen mennyiségű metángáz kerülhetett a csatornarendszerbe. Ebből egyértelmű, teljes bizonyosságú következtetésként vonta le a szakértői testület azt, hogy a robbanó gázelegyhez szükséges metángáz mennyiség nem halmozódhatott fel a felperesi ingatlanban.

A felperesek fellebbezésében kifejtett, kizáráson alapuló logikai okfejtés akkor állhatja meg a helyét, ha a három lehetséges káreseményt kiváltó ok közül kettő teljes bizonyossággal kizárható lenne. A bizonyítékok mérlegelése ezzel szemben arra vezet, hogy normál körülmények között, üzemszerű, rendeltetés szerinti működés esetén egyik lehetséges kiváltó ok miatt sem következhetett volna be a robbanás. A propán-bután palack rendeltetésszerű működtetése esetén nem robbanásveszélyes, a közműves gázvezeték az önkormányzati ingatlan érintett részébe nem volt bevezetve, csupán az épület másik szárnyában lévő további két lakáshoz voltak gázmérőórák felszerelve, továbbá a szakértői felülvélemény pontos számításokkal igazolta, és üzemszerű működés esetére kizárta, hogy olyan mennyiségű gáz jusson be a közműcsatornán keresztül a felperesi önkormányzat lakrészébe, amely a robbanást előidézhette volna.

A gázrobbanás lehetséges oka szükségképpen valamely rendellenességre, nem rendeltetésszerű működtetésre, tevőleges szabálytalan emberi beavatkozásokra utal, amely elvileg mindhárom kiváltó oknál felmerülhet.

Nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy a perbeli időszakban az önkormányzati lakrészt gyakran használták a kútfúró munkások. Ennek során a vizesblokkban tisztálkodtak, így előfordulhatott, hogy propán-bután gázpalack használatával oldották meg a fűtést vagy főzést. A vizesblokk vízleeresztő szifonjai a használat folytán üzemszerűen működtek, azokban víz volt, így a metángáz feláramlás lehetősége emiatt kétséges.

Nem zárható ki az ok-okozati lehetőségek közül az sem, hogy a közműves gázvezetékéről illegális leágazással szabálytalanul átvezették - akár ideiglenes jelleggel - a földgázt a robbanás centrumában lévő helyiségek valamelyikébe. A kellő alaposságú, szakszerű helyszíni ellenőrzés nem történt meg, tűzvizsgálati jelentés

-7-

Gf.III.30.151/2014/4. szám

nem készült, a gázszolgáltató szakemberei pedig ugyancsak dokumentálatlanul intézkedtek a gázórák leszerelése iránt a helyszínen.

A tényállás ilyen bizonytalansági elemei nem teszik elfogadhatóvá a felperesek kizáráson alapuló logikai okfejtését. Az ítéletábla arra a következtetésre jutott, hogy sem szakértői

módszerekkel, sem pedig logikai levezetéssel nem lehet kétséget kizáró módon megállapítani a kár okát, a károkozó személyét. A bizonyítást nemcsak a helyszíni vizsgálat hiányosságai nehezítették, hanem az is, hogy a felperesek több mint két év elteltével indították meg a pert, mely behatárolta az igazságügyi szakértői bizonyítás lehetőségeit. Az időmúlás pedig - az elévüléstől függetlenül - a bizonyításra kötelezett fél számára nehezíti az állított tények hitelt érdemlő bizonyítását, amelyet perbeli esetben is a felperesek terhére kellett értékelni.

A kifejtettek folytán az ítéletábra az elsőfokú bírósággal egyezően arra a következtetésre jutott, hogy nem nyert igazolást az alperesi tevékenység és a perbeli ingatlanban bekövetkezett gázrobbanás között az okozati összefüggés, így jogalap hiányában az elsőfokú bíróság helytállóan utasította el a keresetet ítéletével. Az ítéletábra ezért az elsőfokú bíróság ítéletét az indokolásbeli kiegészítések mellett a Pp. 253. § (2) bekezdés alapján helybenhagyta.

Az alperesi kft.-t ügyvezetője törvényes képviselőként képviselte a perben, így jogi képvisellel felmerült kiadás hiányában alperes részére az ítéletábra fellebbezési eljárási költséget nem ítélt meg.

Az eredménytelenül fellebbező felek közül II-IX. rendű felperesek a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelesek az illetékfeljegyzési jog miatt le nem rótt fellebbezési eljárási illeték állam részére történő megfizetésére az 1990. évi XCIII. törvény 74. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM (IM rendelet) számú rendelet 13. § (2), 15. § (1) és (3) bekezdései szerinti módon.

Az I. rendű felperes személyes illetékmentessége folytán illetékfizetésre nem kötelezhető, a fellebbezési illetéket az állam viseli (IM rendelet 14. §).

S z e g e d, 2014. október hó 22. napján

Dr. Kemenes István sk.
a tanács elnöke

Dr. Dobler László sk.
előadó bíró

Dr. Gaálné dr. Jobbágy Ildikó sk.
táblabíró

A kiadmány hitelűl:

Erdeiné Pék Tünde
tisztviselő

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf.III.30.151/2014/8. szám

A Szegedi Ítéletábra a dr. Séllei Imre ügyvéd(**jogi képviselő címe**) által képviselt **I.rendű felperes neve**, címe szám alatti székhelyű I. rendű, **II.rendű felperes neve**, címe. szám alatti lakos II. rendű, **III.rendű felperes neve**, címe szám alatti lakos III. rendű, **IV.rendű felperes neve**, címe IV. rendű, **V.rendű felperes neve**, címe szám alatti lakos V. rendű, **VI.rendű felperes neve**, címe szám alatti lakos VI. rendű, **VII.rendű felperes neve**, címe

szám alatti lakos VII. rendű, **VIII.rendű felperes neve, címe** szám alatti lakos VIII. rendű, valamint **IX.rendű felperes neve, címe** szám alatti lakos IX. rendű felpereseknek - a **személy 1. neve** ügyvezetőáltal képviselt **alperes neve, címe** szám alatti székhelyű alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Szolnoki Törvényszék 2014. január 15-én 8.G.20.202/2011/69. szám alatt meghozott ítélete ellen a felperesek által 70. sorszám alatt előterjesztett fellebbezésre tekintettel lefolytatott másodfokú eljárásban a Szegedi Ítélőtábla Gf.III.30.151/2014/4. számú ítéletének kijavítása tárgyában meghozta a következő

KIJAVÍTÓ VÉGZÉS:

A Szegedi Ítélőtábla Gf.III.30.151/2014/4. számú ítélete rendelkező részét kijavítja akként, hogy a IX. rendű felperest 24.000,- (Huszonnégyezer) Ft fellebbezési eljárási illeték utólagos megfizetésére kötelező rendelkezést mellőzi, egyúttal megállapítja, hogy a IX. rendű felperes által le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

A végzés ellen a kézbesítéstől számított 15 nap alatt írásban, 3 példányban a Szegedi Ítélőtáblához benyújtandó, és a Kúriához címzett fellebbezésnek van helye.

I N D O K O L Á S :

A Gf.III.30.151/2014/4. számú másodfokú ítélet meghozatalát követően, a IX. rendű felperes által benyújtott kérelem kapcsán az ítélőtábla a periratokból megállapította, a IX. rendű felperes a másodfokú határozatban - elírás folytán - 24.000,- Ft fellebbezési eljárási illeték megfizetésére lett kötelezve annak ellenére, hogy az elsőfokú eljárás során, korábban teljes személyes költségmentességben részesült,.

A teljes személyes költségmentesség a Pp. 84. § (1) bekezdés a) pontja folytán a fél számára illetékmentességet is jelent. Az ilyen költségkedvezményben részesült fél pervesztessége esetén sem kötelezhető a le nem rótt illeték megfizetésére. Az ítélőtábla ezért a Pp. 224. § (1) bekezdését alkalmazva, kijavító végzés formájában mellőzte az elírásból adódóan hibás, IX. rendű alperest illetékfizetésre kötelező

- 2 -

rendelkezést. Megállapította egyúttal, hogy a le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli (6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §).

A kijavítás tárgyában hozott jelen határozat ellen, mivel az az ítélet rendelkező részére vonatkozik, a Pp. 224. § (1) bekezdése alapján van helye fellebbezésnek.

S z e g e d , 2015. január 14.

Dr. Kemenes István sk.
a tanács elnöke

Dr. Dobler László sk.
előadó bíró

Dr. Gaálné dr. Jobbágy Ildikó sk.
ábrabíró

A kiadmány hitelél:

Tőkénél Terhes Ildikó
tisztviselő

V É G Z É S

A bíróság megállapítja, hogy a kijavító végzés 2015. február hó 6. napján
j o g e r ő s .

S z e g e d, 2015. február 19. napján

Dr. Kemenes István sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelél:

Tőkénél Terhes Ildikó
tisztviselő